

«Στα χέρια Σου αφήνω όσα δε φτάνω...»: Μελωδική βραδιά με την Χριστίνα Καρζή, στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Εκκλησιαστικοί Ύμνοι, Μουσική, Τραγούδια και Χοροί / Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\) / Πολυμέσα - Multimedia](#)

Είναι καιρός πια, στα τραγούδια να μπει και λίγο παραπάνω σκέψη, κι όχι τόσο η λογική, αλλά αυτό το υπέρλογο του Θεού να μας βγάλει από αυτό το τέλμα της απελπισίας που τείνουμε να βυθιζόμαστε λόγω της ροπής μας, και να βρούμε μια ανάσα.

Στο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς και στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», την Πέμπτη 11 Νοεμβρίου, η Θεολόγος Χριστίνα Καρζή, στιχουργός και μουσικοσυνθέτρια παρουσίασε τραγούδια της, συνομιλώντας με τη Φιλόλογο Μάρω Γαλάνη.

Η εκδήλωση μεταδόθηκε από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Η Χριστίνα Καρζή, με την αγάπη της για το τραγούδι και μέσα από την εσωτερική της ανάγκη να εκφράζεται με την δύναμη της μουσικής, πάνω σε θέματα που αφορούν τη σχέση του ανθρώπου με τον Θεό, τον εαυτό του και τον συνάνθρωπο, επιδιώκει τον γόνιμο προβληματισμό.

Το τραγούδι της με τίτλο «Μάνα, Μητέρα, Μανούλα, Μαμά», που αποτελεί μέρος της προσωπικής της συλλογής τραγουδιών, έλαβε το 1ο βραβείο ορθόδοξου χριστιανικού παιδικού τραγουδιού, στον 1ο διαγωνισμό ορθόδοξου χριστιανικού παιδικού βιβλίου, που διοργάνωσαν η Ιερά Μητρόπολη Πειραιώς και ο

Ραδιοφωνικός Σταθμός «Πειραϊκή Εκκλησία 91,2 FM», το 2017.

Η ίδια ως έφηβη, αναζητούσε στην μουσική χαρά, ελπίδα, φως, χαμόγελο και αλήθεια. Έψαχνε αυτές τις αξίες να τις βρει σκόρπια, σε κάποιους στίχους τραγουδιών, ξεκινώντας από το πρώτο ερέθισμα που είναι ο ήχος.

Έψαχνε έτσι χαρούμενες μελωδίες και τραγούδια, φωνές που να μπορούσαν να μεταδώσουν αυτήν την χαρά.

Μέσα από την προσωπική της έκφραση, μπόρεσε να καλύψει ένα κενό πολλών νέων, γιατί οι χαρούμενες μελωδίες που άκουγε, δεν συνοδεύονταν από χαρούμενους στίχους, επηρεάζοντας την αρνητικά. Μέχρι που δοκίμασε να αντικαταστήσει τους στίχους σε γνωστές μελωδίες, με δικούς της, κάτι που ξεκίνησε από τις κατασκηνώσεις της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς «Ουρανούπολη».

Ο λόγος που γράφει, είναι για να πάει κόντρα στη λήθη, να έχει ένα αντίβαρο μέσα της για να ισορροπεί. Είναι ανάγκη έκφρασης για να καταγράψει κάτι που νοιώθει μια δεδομένη στιγμή, ή για να αποτυπώσει κάποια εμπειρία που έχει ζήσει κάποια περίοδο της ζωής της, για να μην την λησμονήσει. Ουσιαστικά χτίζει μνήμες καλές, για να μπορεί να ελπίζει σε ένα πιο γόνιμο και πιο χαρούμενο μέλλον.

Είχε μια επαναστατική διάθεση να αντιδρά, να μην στέκεται με απάθεια, να πειραματίζεται, να έχει λόγο και άποψη, και όλα αυτά επέλεξε να τα κάνει μέσα από το τραγούδι.

Αποφάσισε να μοιραστεί τα τραγούδια της, γιατί αν αυτό που την έχει ωφελήσει, μπορεί να ωφελήσει και κάποιον άλλον, άξιζε να το προσπαθήσει. Αυτό που με έκπληξη και χαρά συνειδητοποίησε, είναι ότι τα τραγούδια που γράφει, κάτι είχαν να πουν και σε κάποιες άλλες ψυχές, τους άγγιξε μια χορδή.

«Είναι καιρός πια, στα τραγούδια να μπει και λίγο παραπάνω σκέψη, κι όχι τόσο η λογική, αλλά αυτό το υπέρλογο του Θεού να μας βγάλει από αυτό το τέλμα της απελπισίας που τείνουμε να βυθιζόμαστε λόγω της ροπής μας, και να βρούμε μια ανάσα.»

[Την συνάντηση μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ:](#)